

Nr 2.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande i anledning av väckt motion om direktiv till arbetstidsutredningen att utreda frågan om 40 timmars arbetsvecka för alla arbetstagare.

I en inom första kammaren väckt, till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 8, ha herrar *Norling* och *Öhman* föreslagit, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring av direktiven till arbetstidsutredningen att densamma får i uppdrag att utreda frågan om 40 timmars arbetsvecka för alla arbetstagare.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till den inom andra kammaren väckta, likalydande motionen nr 6.

Motionen II: 6 har av andra kammaren hänvisats till dess andra tillfälliga utskott, som inhämtat yttranden från arbetstidsutredningen, socialstyrelsen, Svenska arbetsgivareföreningen. Handelns arbetsgivareorganisation, Sveriges hantverks- och småindustriorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Riksförbundet Landsbygdens folk och Tjänstemännens centralorganisation.

Utskottet har tagit del av de i ärendet sålunda avgivna yttrandena. Samtliga yttranden gå i avstyrkande riktning. För närmare kännedom om innehållet i yttrandena får utskottet hänvisa till den redogörelse för desamma, som finnes intagen i andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 1.

För egen del får *utskottet* anföra följande:

Allmän enighet råder därom, att i nuvarande läge alla krafter behöva sättas in för att åstadkomma en ökning av produktionen. För närvarande måste det emellertid anses som högst sannolikt, att den omedelbara följden av en generell arbetstidsförkortning skulle komma att bli ett minskat produktionsresultat. I den mån det ekonomiska läget förbättras, uppkommer frågan, i vilken form det ökade produktionsresultatet skall komma arbetstagarna till godo. Det kan ske genom högre löner eller genom förkortad arbetstid eller genom en kombination av båda dessa möjligheter. Enligt utskottets uppfattning bör det i första rummet ankomma på arbetstagarna att genom sina organisationer träffa detta val. Ur denna synpunkt ligger det närmast till hands, att frågan om arbetstidsförkortning löses genom avtalsuppgörelserna på arbetsmarknaden. Då förutsättningar föreligger för en mera allmänt genomförd arbetstidsförkortning, torde emeller-

tid även böra upptagas till övervägande frågan om att genom lagstiftning söka åstadkomma önskvärd likformighet i detta hänseende inom arbetslivet i dess helhet. Med hänsyn till att förhållandena inom produktionen undergå snabba förändringar, skulle en utredning, som företages nu, snart bli föråldrad och näppeligen kunna läggas till grund för en lagstiftning på området i framtiden. Utskottet anser sig därför icke kunna tillstyrka den av motionärerna föreslagna utredningen utan får hemställa,

att ifrågavarande motion ej måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 10 mars 1949.

På utskottets vägnar:

OLOF LÖTHNER.

Närvarande: herrar Löthner*, Birger Andersson, Einar Eriksson*, Hugo Sundberg, Lars Andersson, fru Flood samt herrar Petrén och Boo.

* Ej närvarande vid justeringen av utlåtandet.
